

ШИПЕНКО Олександр Миколайович (1958–2015)

Випускник
факультету фізичного виховання (1988)

Генеральний директор
Української гандбольної ліги (2010–2015)

Заслужений майстер спорту СРСР

Народився 11 грудня 1958 р. в м. Харкові. Закінчив факультет охорони навколишнього середовища Запорізького індустріального інституту та факультет фізичного виховання Запорізького державного університету.

Гандболом почав займатися в Харкові. В цьому ж місті продовжив свою спортивну освіту, зокрема навчався в Харківському республіканському спортивному інтернаті. Захищав ворота команди Запорізького індустріального інституту, туніського клубу «Африкан» ім. Хаммам Сус. Бронзовий призер чемпіонатів СРСР 1982–1984 рр. Володар Кубка ІНФ 1983 р. Чемпіон (1989) і фіналіст розіграшу Кубка Тунісу (1990). Дворазовий переможець спартакіад України. Чемпіон VIII літньої Спартакіади народів СРСР.

Дворазовий переможець Молодіжної першості світу (1977, 1979), чемпіон світу серед студентів. Срібний призер Міжнародного турніру юніорів соціалістичних країн «Дружба». Виступав за збірну СРСР, провів 176 офіційних матчів. Чемпіон світу (1982). Дворазовий володар Кубка світу та Суперкубка. Переможець Ігор доброї волі. Срібний призер Міжнародного турніру «Дружба-84». Неодноразовий переможець Міжнародного турніру на приз газети «Зоря Сходу». Заслужений майстер спорту СРСР.

На початку 1990-х рр. працював тренером «ZTR». У 1995–1997 рр. – виконавчий директор Промислово-комерційної компанії «Сінтек». Із 1997 р. – президент Гандбольного клубу «Ветеран». Із 2000 р. – генеральний менеджер чоловічої збірної України. В 2001–2005 рр. – віце-президент Федерації гандболу України, генеральний директор ТОВ «Професійна гандбольна ліга країн СНД», до складу якої входили найсильніші чоловічі клуби Білорусі, Росії та України. В 2005–2007 рр. – віце-президент Гандбольної команди «Портовик» (м. Южне). З червня 2007 р. – радник президента Федерації гандболу України з питань діяльності збірних команд країни. В 2010–2014 рр. – віце-президент Федерації гандболу України. Також із 2010 р. – генеральний директор Української гандбольної ліги. В останні роки життя був наставником воротарів гандбольного клубу «ZTR».

Свій спортивний шлях починав у футболі. З часу появи в запорізькому гандбольному клубі «ZTR» О. М. Шипенко перебував у центрі уваги наставників збірних команд СРСР: спочатку – молодіжної, а згодом – головної, в складі якої йому судилося стати чемпіоном світу.

Не секретом було бажання Олександра Миколайовича грати за кордоном. На початку серпня 1989 р. поїхав до Тунісу.

Він мав певне уявлення про туніський гандбол, оскільки після провального виступу збірної СРСР на чемпіонаті світу в 1986 р. у кваліфікаційних змаганнях вітчизняні гандболісти були змушені зустрітися з командою цієї африканської країни.

О. М. Шипенко став першим професіоналом у туніському гандболі. Він не тільки зарекомендував себе непробивним воротарем, але і граючим тренером.

Війна в Кувейті значно вплинула на подальшу долю Олександра Миколайовича. До вересня 1993 р. залишався власністю туніського клубу, хоча і знаходився в Запоріжжі. Незабаром охоче погодився стати помічником такого відомого фахівця, як Валерій Зеленов. До того часу так званий гандбольний світогляд Олександра Миколайовича вже сформувався під впливом Семена Полонського, Анатолія Євтушенка, Юрія Предехи та Спартака Мироновича.

Очолити гандбольний клуб «Ветеран», О. М. Шипенко успішно займався комерційною діяльністю задля розвитку улюбленої гри. Під патронатом «Ветерана», за активної підтримки обласної федерації гандболу і дирекції ВАТ «Запоріжтрансформатор», проведено кілька меморіалів олімпійського чемпіона Юрія Лагутіна, два міжнародні турніри «Кубок Вадима Гетьмана», матчеві зустрічі збірних команд ветеранів.

Був ініціатором створення програми розвитку чоловічого гандболу в Україні. Призначений на посаду генерального менеджера чоловічої збірної, де виявив знання нюансів сучасного спорту, вміння успішно з'ясувати організаційні питання.

Помер 10 квітня 2015 р. Похований на Осипенківському кладовищі в Запоріжжі.

Воротарі Гандбольного клубу «ZTR» Борис Крючков та Антон Дерев'янкін отримують поради від наставника